

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੀ. ਐਚ. ਸੂਰਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸਨੜ ਗਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸਿੰਗ ਫੈਕਟਰੀ, ਮਲੋਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ, 1964 ਦਾ 423

13 ਮਈ 1969

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) ਧਾਰਾ 23— ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ (1962)- ਨਿਯਮ 29 - ਸੈਕਸ਼ਨ 23 "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ" 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਨਿਯਮ 29 ਸਿਰਫ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ-ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਉਲਟ।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ 50 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ' 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੱਕ ਵੀ ਇਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲਾਲ, ਕੱਚੇ ਆਝੂਤੀਏ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਸਿਰਫ' ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਫੀਸ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟਾਇਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ

Messrs Ch. Surja Ram and sons Ginning and Pressing Factory, Malout v.
The Punjab State and others (Jain, J.)

ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕਿਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ,

ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਨਿਯਮ 29 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 29 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। (ਪਰਾ ੩)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 78, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਆਰਸੀ ਡੀ ਓਗਰਾ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਐਸ ਆਈਬਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੇਕੋਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ ਓਧੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਜੇ ਏਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ - ਜੀ ਐਨਰਅਲ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀ.ਸੀ.ਜੇ.ਏ.ਆਈ.ਐਨ., ਜੇ.- ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੁਮਾਰ ਪਾਰਟਨਰ ਰਾਹੀਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੂਰਜਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ। 1, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ: -

- (i) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਨਿਯਮ 2, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੰ. 28 ਐਕਟ ਦੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਵਾਇਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ;
- (iii) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ;
- (iv) ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ;
- (v) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ;
- (vi) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਜਾਂ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਮਲੋਟ ਦੁਆਰਾ 31 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ
- (vii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੰ. 11 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ

ਦੋ ਬੋਲੀ ਕਪਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 20 ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 10 ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(2) ਰਾਹਤ (ii), (v) (vi) ਅਤੇ (vii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੈਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀ, ਮਲੋਟ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (1)। ਰਾਹਤਾਂ (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਜੇ; ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੁਆਲੀ ਰਾਹਤ (ii), (v) (vi) ਅਤੇ (vii) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਈਟਮਾਂ (iii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ (iv) ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ (2)। ਰਾਹਤ ਨੰਬਰ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਚਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 11 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੂਰਜ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 23, (1961 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 23), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੀਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ। 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ' 'ਤੇ ਪਰ ਨਿਯਮ 29, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਖਰੀਦਦਾਰ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਸਿਰਫ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ' 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਫੀਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਅਤਿਅੰਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਹੈ

(1) ILR 0964)2 ਪੀ.ਬੀ. 523=1964 PLR 836. ~'

(2) 1963 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 308 ਨੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"23. ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ

Messrs Cb. Surja Ram and sons Ginning and Pressing Factory, Malout v.
The Punjab State and others (Jain, J.)

ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ' ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੰਜਾਹ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੋ
ਰੁਪਏ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

- (a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ
ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ
ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"29. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ। -(1)
ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ
ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਫੀਸ
ਵਸੂਲ ਕਰੇਗੀ:

ਇੱਕੋ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੇਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਪਜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ
ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ -
ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ
ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ
ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

* * * * # * * * *

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ
ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ 100 ਰੁਪਏ ਲਈ ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ
ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ
ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ' 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਅਦਾ
ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ
ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ
'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਦੋਵੇਂ
ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। 1 ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

Messrs Cb. Surja Ram and sons Ginning and Pressing Factory, Malout v.
The Punjab State and others (Jain, J.)

ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲਾਲ, ਕੱਚੇ ਆੜ੍ਹਤੀਏ, ਆਦਿ। ., ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਸਿਰਫ' ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ. ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪਾਰਟੀਜ਼ ਟੂ ਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਟੀਕ ਦਲੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ :

“ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਖਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਨਰੂਲਾ ਜੇ.)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 47 । ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਮ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਦਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਹ - ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

(5) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚਹੋਫ ਬਿਸਰੀ ਕੋਰਟਈਨ ਈ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (2), ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਈ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਐਡ ਸਲਾਹ ਸਿੱਖੇ । ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ (2) ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100

ਮਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

KSK

!

"

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 323.

19 ਮਈ 1969

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I) — ਸੈਕਸ਼ਨ 22(1) ਅਤੇ 22(4) — ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਪੈਸੇ-ਜ਼ਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਾਧਾ — ਅਦਾਲਤ — ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ

(3) C.W. No. 1444 of 1963 decided on 24th August, 1966.

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਨ—ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ— ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤਰਕ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1933 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।